

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

الدين الحق

ABU AMEENAH BILAL PHILIPS

بلال فليبس

Μετάφραση:

Άχμεντ ‘Αμπντ Ελ-‘Αζδίμ Τουρκομανώλης

Επιμέλεια και Αναθεώρηση:

Δρ./ Τζιγάντ ΧΑΛΗΛ

Αναθεωρημένη Έκδοση

Επιμέλεια:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλος Κωνσταντίνος & Τσεκούρα Βίβιαν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ποια είναι η Αληθινή Θρησκεία του Θεού;
- Το Όνομα της Θρησκείας
- Θεός και Δημιουργία
- Το Μήνυμα των Ψεύτικων Θρησκειών
- Παγκοσμιότητα της Θρησκείας του Θεού
- Αναγνώριση του Θεού
- Σημεία του Θεού
- Επίλογος

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Κάθε άτομο γεννιέται σε σε συνθήκες οι οποίες δεν είναι της προσωπικής του επιλογής. Η θρησκεία της οικογένειάς του ή η ιδεολογία του κράτους εμφυτεύονται σ' αυτόν από την πρώτη κιόλας στιγμή της ύπαρξής του σε αυτόν τον κόσμο.

Όσπου να φθάσει την εφηβική ηλικία, το μυαλό του συνήθως έχει τελείως διαμορφωθεί στο να πιστεύει ότι οι δοξασίες της ιδιαίτερής του κοινωνίας είναι οι σωστές δοξασίες που κάθε ένας όφειλε να έχει. Όμως, όταν μερικοί ώριμοι άνθρωποι που έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν και να ενημερωθούν για άλλα συστήματα δοξασίας, αυτοί αρχίζουν να αμφισβητούν το κύρος των προσωπικών τους δοξασιών. Οι αναζητούντες την αλήθεια συχνά φθάνουν σε σημείο σύγχυσης στο οποίο νομίζουν ότι κάθε θρησκεία, αίρεση, ιδεολογία και φιλοσοφία ισχυρίζονται ότι είναι η μία και μοναδική σωστή οδός για τον άνθρωπο. Πράγματι, όλοι αυτοί

ενθαρρύνουν τον κόσμο να πράξει το καλό. Ποίος λοιπόν, εξ' αυτών έχει δίκιο;

Είναι αδύνατον όλοι να έχουν δίκιο αφού κάθε ένας ισχυρίζεται ότι όλοι οι άλλοι σφάλλουν. Τότε πώς ο αναζητών την αλήθεια επιλέγει την ορθή οδό;

Ο Θεός έδωσε σε όλους μας πνευματικές και διανοητικές ικανότητες για να μας επιτρέψουν να λάβουμε αυτήν την κρίσιμη απόφαση. Αυτή είναι η πλέον σπουδαία απόφαση στην ζωή του ανθρώπου. Επάνω της εξαρτάται το μέλλον του. Συνεπώς, κάθε ένας από εμάς πρέπει να εξετάσει αμερόληπτα τις ενδείξεις που τού εμφανίζονται και να διαλέξει ό,τι φαίνεται να είναι σωστό, μέχρις ότου προκύψουν περαιτέρω ενδείξεις.

Όπως κάθε άλλη θρησκεία ή φιλοσοφία, έτσι και το Ισλάμ ισχυρίζεται ότι είναι η μια και μοναδική οδός προς τον Θεό. Από αυτήν την οπτική δεν είναι διαφορετικό από τα άλλα συστήματα. Αυτό το εγχειρίδιο σκοπεύει να παράσχει κάποιες αποδείξεις για την ισχύ αυτού του ισχυρισμού. Όμως, πρέπει πάντοτε να

έχουμε υπ' όψιν ότι κανείς μπορεί να καθορίσει το αληθινό μονοπάτι μόνο θέτοντας κατά μέρος συναισθήματα και προκαταλήψεις, τα οποία συχνά μας τυφλώνουν προς την πραγματικότητα. Τότε και μόνο τότε, θα είμεθα ικανοί να χρησιμοποιήσουμε τη θεόσταλη νοημοσύνη μας και να πάρουμε μία λογική και σωστή απόφαση.

Υπάρχουν πολλά επιχειρήματα, τα οποία ίσως να προαχθούν για να υποστηρίξουν τον ισχυρισμό του Ισλάμ, ότι είναι η αληθινή θρησκεία του Θεού. Τα κάτωθι είναι τρία μόνο από τα πλέον φανερά.

Το πρώτο επιχείρημα βασίζεται στην θεϊκή προέλευση του ονόματος της θρησκείας και την περιεκτικότητα της έννοιάς του. Το δεύτερο έχει να κάνει με τα απλά και μοναδικά διδάγματα που αφορούν τη σχέση μεταξύ Θεού, ανθρώπου και δημιουργίας. Το τρίτο επιχείρημα απορρέει από το γεγονός ότι το Ισλάμ είναι παγκοσμίως εφικτό από όλους τους ανθρώπους σε όλες τις εποχές. Αυτά είναι τα τρία βασικά συστατικά του τι η λογική καθιστά αναγκαίο για μία θρησκεία, ώστε

να θεωρηθεί ως η αληθινή θρησκεία του Θεού. Οι κάτωθι σελίδες θα αναπτύξουν αυτές τις έννοιες με μερικές λεπτομέρειες.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Το πρώτο πράγμα που πρέπει κάθε ένας να γνωρίζει και να καταλάβει ευκρινώς περί του Ισλάμ, είναι το τι σημαίνει η ίδια η λέξη ``Ισλάμ``. Η Αραβική λέξη ``Ισλάμ`` σημαίνει την υποταγή ή την παράδοση της βούλησης ενός ατόμου στον μοναδικό Θεό, γνωστό στην Αραβική γλώσσα ως ``Αλλάχ``. Κάποιος που υποτάσσει την βούλησή του στο Θεό, στην Αραβική γλώσσα ονομάζεται ``Μουσουλμάνος``.

Η θρησκεία του ``Ισλάμ`` δεν ονομάστηκε από ένα ή περισσότερα άτομα, ούτε αυτή η ονομασία αποφασίστηκε από μια μεταγενέστερη γενιά ανθρώπων, όπως στην περίπτωση του Χριστιανισμού ο οποίος είχε ονομασθεί από το όνομα του Ιησού Χριστού, ο Βουδισμός από το όνομα του Γκαουντάμα Βούδα, ο Κομφουκισμός από το όνομα του Κομφούκιου, ο Μαρξισμός από το όνομα του Κάρλ Μάρξ, ο Ιουδαϊσμός

από το όνομα της φυλής του Ιούδα και ο Ινδουϊσμός από το όνομα του ποταμού Ινδού. Το ``Ισλάμ`` (υποταγή στη βούληση του Θεού) είναι η θρησκεία η οποία είχε δοθεί στον Αδάμ, τον πρώτο άνθρωπο και τον πρώτο Προφήτη του Θεού, και αυτή ήταν η θρησκεία όλων των προφητών που εστάλησαν από τον Αλλάχ στο ανθρώπινο γένος. Επί πλέον, το όνομά του είχε επιλεγθεί από τον Ίδιο το Θεό και αναφέρεται ευκρινώς στην τελευταία Γραφή την οποία Εκείνος αποκάλυψε στον άνθρωπο.

Σε αυτήν την τελευταία αποκάλυψη, ονομαζόμενη στην Αραβική γλώσσα «το Κοράνιο», ο Αλλάχ αναφέρει τα κάτωθι:

« Σήμερα ολοκλήρωσα για σας την Θρησκεία σας, και έχω τελειοποιήσει την Εύνοιά Μου για σας και έχω διαλέξει για σας το Ισλάμ ως θρησκεία σας. »

[Κοράνιο 5:3]

« Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από εκείνον »

[Κοράνιο 3:85]

Ως εκ τούτου, το Ισλάμ δεν ισχυρίζεται ότι είναι μια νέα θρησκεία που εισήχθη από τον Προφήτη Μωχάμεντ στην Αραβία τον έβδομο αιώνα, αντίθετα ότι είναι μια επαναδιατύπωση στην τελική της μορφή, της αληθινής θρησκείας του Παντοδύναμου Θεού, του Αλλάχ, όπως αυτή αρχικά αποκαλύφθηκε στον Αδάμ και τους μεταγενέστερους προφήτες.

Σε αυτό το σημείο μπορούμε να σχολιάσουμε εν συντομία επί δύο άλλων θρησκειών που ισχυρίζονται ότι είναι το αληθινό μονοπάτι. Στη Βίβλο, πουθενά δεν θα βρείτε το Θεό να αποκαλύπτει στον λαό του Προφήτη Μωυσή ή στους απογόνους του ότι η θρησκεία τους ονομάζεται Ιουδαϊσμός, ή στους οπαδούς του Χριστού ότι η θρησκεία τους ονομάζεται Χριστιανισμός. Με άλλα λόγια, τα ονόματα ``Ιουδαϊσμός`` και ``Χριστιανισμός`` δεν έχουν θεϊκή προέλευση ή έγκριση. Πολύ μετά την αναχώρησή του, το όνομα Χριστιανισμός εδόθη στη θρησκεία του Ιησού.

Τότε, τι ήταν στην πραγματικότητα η θρησκεία του Ιησού, όπως διευκρινίζεται από το όνομά της; (Αμφότερα τα ονόματα Ιησούς και Χριστός προήλθαν από τις αντίστοιχες Εβραϊκές λέξεις,. Ο Ιησούς στην Εβραϊκή γλώσσα είναι Γιεσουά ή Γιεχοσουά. Η Ελληνική λέξη Χρίστος είναι μετάφραση της Εβραϊκής λέξης ‘μεσσίας’, που είναι ένας τίτλος που σημαίνει ‘ο χρισμένος’.)

Η θρησκεία του αντανάκλαται στα διδάγματά του, τα οποία συνιστά στους οπαδούς του να αποδεχθούν ως καθοδηγητικές αρχές στη σχέση των με το Θεό. Στο Ισλάμ, ο Ιησούς είναι ένας προφήτης που εστάλη από τον Αλλάχ και στα Αραβικά ονομάζεται Εϊσσα.

Όπως και οι προφήτες πριν από αυτόν, ζήτησε από τους ανθρώπους να παραδώσουν τη βούλησή των στη βούληση του Θεού (αυτό ακριβώς σημαίνει η λέξη «Ισλάμ»). Για παράδειγμα, στην Καινή Διαθήκη αναφέρεται ότι ο Ιησούς δίδαξε τους οπαδούς του να προσεύχονται στον Θεό ως εξής:

«² Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, να λέτε: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, κι επάνω στη γη.»

[Κατά Λουκά 11:2/ Κατά Ματθαίον 6:9-10]

Αυτή η έννοια τονίζεται από τον Ιησού σε αρκετά εκ των κηρυγμάτων του που κατεγράφησαν στα Ευαγγέλια. Δίδαξε, για παράδειγμα, ότι μόνο εκείνοι που υποτάχθηκαν θα κληρονομούσαν τον παράδεισο.

Επίσης, ο Ιησούς επεσήμανε ότι ο ίδιος υπάκουσε στο θέλημα του Θεού.

«²¹ Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλ' αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς

[Κατά Ματθαίον 7:21]

«³⁰ Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη·

επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε.»

[Κατά Ιωάννην 5:30]

Υπάρχουν πολλά κείμενα στο Ευαγγέλιο τα οποία δείχνουν ότι ο Ιησούς διευκρίνισε στους οπαδούς του ότι δεν ήταν ο μοναδικός αληθινός Θεός.

Για παράδειγμα, όταν μιλούσε για την Δευτέρα Παρουσία, είπε:

«³² Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που είναι στον ουρανό, ούτε ο υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.»

[Κατά Μάρκον 13:32]

Έτσι, ο Ιησούς όπως οι προφήτες πριν από αυτόν και εκείνος ο οποίος ήρθε μετά από αυτόν, δίδαξε τη θρησκεία του Ισλάμ: **υπακοή στο θέλημα του μοναδικού αληθινού Θεού.**

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Αφού η απόλυτη υποταγή της βούλησης κάποιου στο Θεό αντιπροσωπεύει την ουσία της λατρείας, το βασικό μήνυμα της θεϊκής θρησκείας του Θεού, του Ισλάμ, είναι η λατρεία μόνο του Θεού. Αυτό επίσης απαιτεί την αποφυγή της λατρείας που απευθύνεται σε οποιοδήποτε άτομο, τόπο ή πράγμα εκτός από το Θεό. Εφ' όσον τα πάντα εκτός του Θεού, του Δημιουργού των πάντων, είναι η δημιουργία του Θεού, μπορούμε να πούμε ότι το Ισλάμ, στην ουσία, καλεί τον άνθρωπο μακριά από τη λατρεία της δημιουργίας και τον προσκαλεί να λατρεύει μόνο τον Δημιουργό του. Αυτός είναι ο μόνος που Του αξίζει η λατρεία του ανθρώπου, διότι μόνο με την θέλησή Του οι προσευχές εισακούονται.

Συνεπώς, αν κάποιος άνθρωπος προσεύχεται σε ένα δέντρο και οι προσευχές του εισακούονται, δεν είναι το δέντρο το οποίο απαντά στις προσευχές του αλλά ο Θεός, ο οποίος επιτρέπει στις συνθήκες για τις οποίες προσευχήθηκε να συμβούν.

Κάποιος μπορεί να πεί, ``Αυτό είναι φανερό``. Όμως, γι' αυτούς που λατρεύουν τα δέντρα, ίσως να μην

είναι έτσι. Παρομοίως, οι προσευχές στον Ιησού, στο Βούδα, ή στον Κρίσνα, ή στον Άγιο Χριστόφορο, ή στον Ιούδα, ή ακόμα και στον Μωχάμεντ, δεν εισακούονται από αυτούς, αλλά εισακούονται από το Θεό.

Ο Ιησούς δεν είπε στους οπαδούς του να τον λατρεύουν αλλά να λατρεύουν το Θεό, όπως αναφέρει το Κοράνιο:

﴿ Και (θυμηθείτε) όταν ο Αλλάχ θα πει (την Ημέρα της Ανάστασης): «Ω, Ιησού, υιέ της Μαρίας! Είπες στους ανθρώπους: ‘Πάρτε εμένα και τη μητέρα μου ως δύο θεούς εκτός από τον Αλλάχ.’;» Θα πει: «Δόξα σοι! Δεν θα έλεγα κάτι το οποίο δεν έχω δικαίωμα (να πω). Αν είχα πει κάτι τέτοιο, Εσύ σίγουρα θα το γνώριζες. Ξέρεις τι βρίσκεται στον εαυτό μου, ενώ εγώ δεν ξέρω τι βρίσκεται στον Εαυτό Σου. Στ’ αλήθεια, Εσύ, μόνον Εσύ είσαι Παντογνώστης των αοράτων». ﴾

[Κοράνιο 5: 116]

Ούτε ο Ιησούς λάτρευε τον εαυτό του όταν προσευχόνταν, αντίθετα λάτρευε το Θεό. Και όπως αναφέρθηκε στο Ευαγγέλιο να έχει πει:

«⁸ Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε πίσω μου, σατανά· επειδή, είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις, κι αυτόν μονάχα θα λατρεύσεις».»

[Κατά Λουκάν 4:8]

Αυτή η βασική αρχή περιλαμβάνεται στο εναρκτήριο κεφάλαιο του Κορανίου, που ονομάζεται Σούρα Αλ Φάτιχα, εδάφιο 4:

﴿ Εσένα (Μόνο) λατρεύουμε, και σε Σένα (Μόνο) ζητάμε βοήθεια (και υποστήριξη για τα πάντα). ﴾

Κάπου αλλού στο τελευταίο βιβλίο της αποκάλυψης, το Κοράνιο, ο Θεός επίσης είπε:

﴿ Και είπε ο Κύριός σας: 'Επικαλεσθείτε Με και θα ανταποκριθώ σε σας'. ﴾

[Κοράνιο 40:60]

Αξίζει να τονισθεί ότι το βασικό μήνυμα του Ισλάμ (δηλαδή, η λατρεία μόνο του Θεού) επίσης διακηρύττει ότι ο Θεός και η δημιουργία Του είναι αναμφισβήτητα διαφορετικές οντότητες. Ο Θεός ούτε είναι ίσος με τη δημιουργία Του ούτε είναι μέρος αυτής, μα ούτε και η δημιουργία Του είναι ίση με Αυτόν ή είναι μέρος Αυτού.

Αυτό ίσως να φαινόνταν εμφανές, αλλά η λατρεία των ανθρώπων προς δημιουργήματα, αντί του Δημιουργού είναι βασισμένη σε ένα μεγάλο βαθμό στην άγνοια, ή την αμέλεια, αυτής της έννοιας.

Είναι η πίστη ότι η έννοια του Θεού υπάρχει παντού στην δημιουργία Του ή ότι η θεϊκή Του ύπαρξη είναι ή ήταν παρούσα σε κάποια τμήματα της δημιουργίας Του, κάτι που παρείχε δικαιολογία για τη λατρεία της δημιουργίας του Θεού και για την ονομασία της ως λατρεία του Θεού. Όμως, το μήνυμα του Ισλάμ, όπως μεταφέρθηκε από τους προφήτες του Θεού, είναι

να λατρεύει κανείς μόνο το Θεό και να αποφύγει τη λατρεία της δημιουργίας Του, είτε άμεσα ή έμμεσα.

Στο Κοράνιο ο Θεός αναφέρει σαφώς:

﴿ Πράγματι, έχουμε στείλει σε κάθε έθνος έναν προφήτη, (με την εντολή): Να λατρεύετε τον Αλλά(χ) και να αποφεύγετε το Ατ-Ταγούτ (τις ψεύτικες θεότητες). ﴾

[Κοράνιο 16:36]

Όταν οι ειδωλολάτρες ρωτώνται γιατί λατρεύουν τα είδωλα που δημιουργήθηκαν από τους ανθρώπους, η πάγια απάντηση είναι ότι αυτοί στην πραγματικότητα δεν λατρεύουν τη μορφή της πέτρας, αλλά το Θεό, που υπάρχει μέσα της. Ισχυρίζονται ότι το πέτρινο είδωλο είναι ένα σημείο εστίασης της ουσίας του Θεού και όχι ο ίδιος ο Θεός!

Κάποιος που αποδέχθηκε την έννοια ότι ο Θεός είναι παρών με όλους τους τρόπους εντός της δημιουργίας Του θα είναι υποχρεωμένος να αποδεχθεί αυτό το

επιχείρημα για ειδωλολατρεία. Ενώ, κάποιος που καταλαβαίνει το βασικό μήνυμα του Ισλάμ και τα επακόλουθά του ποτέ δεν θα συμφωνούσε στην ειδωλολατρεία όσο κι αν είναι αιτιολογημένο.

Εκείνοι που ισχυρίζονται θειότητα για τους εαυτούς των διαχρονικά συχνά έχουν βασίσει τους ισχυρισμούς των στην εσφαλμένη πίστη ότι ο Θεός είναι παρών μέσα στον άνθρωπο. Πηγαίνοντας ακόμα μακρύτερα, ισχυρίζονται ότι ο Θεός είναι περισσότερο παρών μέσα σε αυτούς παρά στους υπόλοιπους από εμάς και επομένως ότι άλλες υπάρξεις θα έπρεπε να υπάκουαν σε αυτούς και να τους λατρεύουν προσωπικά σαν το Θεό αυτοπροσώπως ή σαν το Θεό συγκεντρωμένο εντός αυτών των ατόμων.

Παρομοίως, εκείνοι οι οποίοι ισχυρίστηκαν τη θειότητα άλλων μετά το θάνατό τους ευρήκαν εύφορο έδαφος μεταξύ εκείνων που αποδέχθηκαν την εσφαλμένη πίστη της παρουσίας του Θεού στον άνθρωπο.

Μέχρι τώρα θα πρέπει να είναι εντελώς σαφές ότι κάποιος που έχει αντιληφθεί το βασικό μήνυμα του Ισλάμ και τα τεκμήριά του ποτέ δεν θα συμφωνούσε κάτω από οποιαδήποτε περίπτωση να λατρεύει άλλη ανθρώπινη ύπαρξη.

Η θρησκεία του Θεού, στην ουσία, είναι μία σαφής έκκληση για την λατρεία του Δημιουργού και την απόρριψη της λατρείας της δημιουργίας σε οποιαδήποτε μορφή.

Αυτή είναι η σημασία του μύθου του Ισλάμ:

“Λα Ιλλάχα Ίλα Αλλά(χ) (Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός τον Αλλάχ)”

Η ειλικρινής ποφορά αυτής της φράσης και η αποδοχή του ότι ο Μωχάμμαντ είναι Προφήτης αυτομάτως οδηγούν κάποιον εντός της εστίας του Ισλάμ και η ειλικρινής πίστη σε αυτήν εγγυάται σε κάποιον τον Παράδεισο.

Έτσι, ο τελευταίος Προφήτης του Ισλάμ ﷺ αναφέρεται να έχει πει, «**Οποιοσδήποτε προφέρει: Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός τον Αλλάχ και πεθάνει πιστεύοντας ακράδαντα σε αυτό (πίστη) θα εισέλθει στον Παράδεισο.**»

Η πίστη σε αυτήν τη μαρτυρία της πίστης απαιτεί από κάποιον να παραδώσει τον εαυτό του στον Θεό κατά τον τρόπο που διδάχθηκε από τους προφήτες του Θεού.

Απαιτεί, επίσης από τον πιστό να εγκαταλείψει την ειδωλολατρεία.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΤΙΚΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Υπάρχουν τόσο πολλές αιρέσεις, λατρείες, θρησκείες, φιλοσοφίες και κινήματα στον κόσμο, και όλα ισχυρίζονται ότι είναι η ορθή οδός ή το μοναδικό αληθινό μονοπάτι του Θεού. Πώς κάποιος μπορεί να καθορίσει ποιο είναι το σωστό από αυτά ή αν, πράγματι, όλα είναι σωστά; Μία μέθοδος δια της οποίας μπορεί να βρεθεί απάντηση είναι να διασαφηνίσουμε τις

επιφανειακές διαφορές στα διδάγματα των διαφόρων ισχυριζόμενων ότι αποτελούν την απόλυτη αλήθεια εξακριβώνοντας το κεντρικό αντικείμενο της λατρείας επί του οποίου αυτοί καλούν, άμεσα ή έμμεσα. Οι ψεύτικες θρησκείες, όλες έχουν κοινό μια βασική αντίληψη σχετικά με τον Θεό: είτε ισχυρίζονται ότι όλοι οι άνθρωποι είναι Θεοί, ή ότι ορισμένοι άνθρωποι ήταν Θεοί, ή ότι η φύση είναι Θεός, ή ότι ο Θεός είναι αποκύημα της ανθρώπινης φαντασίας.

Έτσι, μπορεί να ειπωθεί ότι το βασικό μήνυμα των ψεύτικων θρησκειών είναι ότι ο Θεός μπορεί να λατρευτεί στη μορφή της δημιουργίας Του. Οι ψεύτικες θρησκείες προσκαλούν τον άνθρωπο στο να λατρεύει τη δημιουργία ονομάζοντας τη δημιουργία ή κάποιο μέρος της ως Θεό.

Για παράδειγμα, ο Προφήτης Ιησούς κάλεσε τους οπαδούς του να λατρεύουν το Θεό, αλλά εκείνοι οι οποίοι ισχυρίζονται ότι είναι σήμερα οι οπαδοί του Ιησού καλούν τον κόσμο να λατρεύουν τον Ιησού, ισχυριζόμενοι ότι αυτός ήταν ο Θεός.

Ο Βούδας ήταν ένας μεταρρυθμιστής ο οποίος εισήγαγε μια σειρά ανθρωπιστικών αρχών στην θρησκεία της Ινδίας. Δεν ισχυρίστηκε ότι είναι Θεός, ούτε πρότεινε στους οπαδούς του να είναι ένα αντικείμενο λατρείας. Ακόμα και σήμερα οι πλείστοι των Βουδιστών που ευρίσκονται εκτός της Ινδίας τον θεωρούν Θεό και προσκυνούν τα είδωλα, τα οποία κατασκευάστηκαν σύμφωνα με την αντίληψή τους για την εικόνα του.

Χρησιμοποιώντας την αρχή της εξακρίβωσης του αντικειμένου της λατρείας, μπορούμε εύκολα να ανακαλύψουμε τις ψεύτικες θρησκείες και την επινοημένη φύση της προέλευσής των.

Όπως ο Θεός είπε στο Κοράνιο:

﴿ (Εσείς) δε λατρεύετε, παρά μόνο ονόματα, τα οποία εσείς και οι πρόγονοί σας δώσατε, για τα οποία ο Αλλάχ δεν έδωσε καμία εξουσία. Στ' αλήθεια, η κρίση ανήκει μόνο στον Αλλάχ. Διέταξε να μη λατρεύετε κανέναν, εκτός από Αυτόν. Αυτή είναι η ορθή θρησκεία, μα οι περισσότεροι άνθρωποι δεν (το) γνωρίζουν. ﴾

[Κοράνιο 12:40]

Μπορεί να υποστηριχθεί ότι όλες οι θρησκείες διδάσκουν καλά πράγματα, τότε γιατί θα ενδιέφερε ποια από αυτές ακολουθούμε; Η απάντηση είναι ότι όλες οι ψεύτικες θρησκείες διδάσκουν το μέγιστο κακό, τη λατρεία της δημιουργίας. Η λατρεία της δημιουργίας είναι το μέγιστο αμάρτημα το οποίο ο άνθρωπος μπορεί να διαπράξει, διότι αυτό αντιτίθεται με τον αρχικό σκοπό της δημιουργίας του.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να λατρεύει μόνο το Θεό, όπως ο Αλλάχ ανέφερε ρητά στο Κοράνιο:

«Και δεν έπλασα τα τζινν και τους ανθρώπους, παρά μόνο για να με λατρεύουν.»

[Κοράνιο 51:56]

Συνεπώς, η λατρεία της δημιουργίας, η οποία είναι η ουσία της ειδωλολατρίας, είναι το μοναδικό ασυγχώρητο αμάρτημα. Κάποιος που πεθαίνει ειδωλολάτρης, η μοίρα του είναι σφραγισμένη στον άλλο

κόσμο. Αυτό δεν είναι μία γνώμη, αλλά ένα αποκαλυμμένο γεγονός που αναφέρθηκε από τον Θεό στην τελική αποκάλυψη προς τον άνθρωπο:

« Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ δεν συγχωρεί, το να συνεταιρίζονται (άλλοι ως θεοί) μαζί Του. Συγχωρεί όμως, οποιοδήποτε άλλο αμάρτημα για όποιον θέλει. »

[Κοράνιο 4:48 και 116]

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εφ' όσον οι συνέπειες του να ακολουθεί κανείς μια ψεύτικη θρησκεία είναι τόσο σοβαρές, η πραγματική θρησκεία του Θεού θα πρέπει να ήταν παγκοσμίως κατανοητή και παγκοσμίως εφικτή και πρέπει να συνεχισθεί αιώνια να είναι κατανοητή και εφικτή για όλον τον κόσμο. Με άλλα λόγια, η αληθινή θρησκεία του Θεού δεν μπορεί να περιορισθεί σε κανέναν λαό, τόπο, ή χρονική περίοδο. Ούτε είναι λογικό ότι μια τέτοια θρησκεία θα μπορούσε να επιβάλει όρους που δεν έχουν να κάνουν με τη σχέση του ανθρώπου με τον

Θεό, όπως το βάπτισμα, η πίστη σε έναν άνθρωπο ως σωτήρα, ή ως μεσάζοντα. Εντός της κεντρικής αρχής του Ισλάμ και του ορισμού του (την παράδοση της βούλησης κάποιου στον Θεό) κείνται οι ρίζες της παγκοσμιότητας του Ισλάμ.

Όποτε αντιληφθεί ο άνθρωπος ότι ο Θεός είναι ένας και διαφέρει από τη δημιουργία Του και παραδώσει τον εαυτόν του στο Θεό, γίνεται Μουσουλμάνος στο σώμα και στο πνεύμα και δικαιούται τον Παράδεισο.

Επομένως, κάθε ένας μπορεί οποιαδήποτε στιγμή και σε οποιαδήποτε περιοχή, ακόμα και στην πλέον απομακρυσμένη του κόσμου, να γίνει Μουσουλμάνος, οπαδός της θρησκείας του Θεού, του Ισλάμ, απορρίπτοντας απλούστατα τη λατρεία της δημιουργίας και στρεφόμενος μόνο στο Θεό.

Όμως, θα έπρεπε να τονισθεί ότι για να παραδοθεί πραγματικά στην θέληση του Θεού, οφείλει κανείς να επιλέγει συνεχώς μεταξύ σωστού και λάθους. Πράγματι, ο άνθρωπος έχει προικισθεί από το Θεό με

τη δύναμη όχι μόνο να διακρίνει το σωστό από το λάθος, αλλά επίσης να επιλέγει μεταξύ αυτών.

Αυτές οι δυνάμεις που δόθηκαν από το Θεό συνεπάγονται μια σημαντική ευθύνη: ο άνθρωπος είναι υπόλογος στο Θεό για τις επιλογές που κάνει. Τότε, αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος θα πρέπει να προσπαθήσει σε υπέρτατο βαθμό να πράξει το καλό και να αποφύγει το κακό.

Αυτές οι έννοιες εκφράζονται στην τελική αποκάλυψη ως εξής:

« Στ' αλήθεια! Αυτοί που πιστεύουν (οι Μουσουλμάνοι) και αυτοί που είναι Εβραίοι, και Χριστιανοί, και Σαβιανιστές (πριν από τον ερχομό του Μωχάμμαντ, και διατήρησαν τις αυθεντικές διδασκαλίες της θρησκείας τους), όποιος (απ' αυτούς) πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα και κάνει ενάρετες πράξεις θα λάβουν την αμοιβή τους στον Κύριό τους. Και γι' αυτούς δεν υπάρχει φόβος (ανησυχία), ούτε θα λυπηθούν. »

[Κοράνιο 2:62]

Αν, για οποιονδήποτε λόγο, αυτοί αποτύχουν να αποδεχθούν το τελικό μήνυμα αφού ο Θεός τούς το εξήγησε με σαφήνεια, αυτοί θα είναι σε σοβαρό κίνδυνο. Ο τελευταίος και τελικός Προφήτης είπε:

«Μα Τον Αλλάχ, δε θα ακούσει για μένα ένας Εβραίος ή Χριστιανός από αυτό το έθνος (δηλ. μετά από τον ερχμό μου) και έπειτα πεθάνει χωρίς να πιστέψει σε αυτό με το οποίο στάλθηκε (δηλ. το Μήνυμα Του Αλλάχ) παρά θα είναι από τους κάτοικους της Φωτιάς»

(Σαχίχ Μόσλεμ Αρ.218)

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η ερώτηση που προκύπτει εδώ είναι: Πως είναι δυνατό να αναμένεται όλοι οι άνθρωποι να πιστεύουν σε έναν μόνο αληθινό Θεό, δεδομένων των μεταξύ τους διαφορών όσον αφορά το υπόβαθρο, την κοινωνία και τον πολιτισμό; Για να θεωρηθεί κάποιος ότι λατρεύει υπεύθυνα τον ένα αληθινό Θεό, πρέπει να αναζητήσουν τη γνώση γι' Αυτόν. Η τελευταία αποκάλυψη διδάσκει ότι όλα τα ανθρώπινα όντα έχουν την ύπαρξη του ενός αληθινού

Θεού αποτυπωμένη στις ψυχές τους, σαν μέρος της ίδιας της φύσης τους, με την οποία δημιουργήθηκαν.

Στο έβδομο κεφάλαιο του Κορανίου (Αλ-Α'ράφ, εδάφια 172-173), ο Θεός εξήγησε ότι όταν Αυτός έπλασε τον Αδάμ, Αυτός προκάλεσε τη δημιουργία όλων των απογόνων του Αδάμ και Αυτός τους έκανε να επιμαρτυρήσουν, σχετικά με τον εαυτόν τους, λέγοντας:

«Μήπως δεν είμαι εγώ ο Κύριός σας;» Και απάντησαν, 'Ναί! Το ομολογούμε (ότι Είσαι).»

Κατόπιν ο Αλλάχ εξήγησε γιατί είχε επιβάλλει σε όλο το ανθρώπινο γένος να επιμαρτυρήσει ότι Αυτός είναι ο δημιουργός τους και ο μοναδικός αληθινός Θεός που αρμόζει λατρείας. Αυτός είπε:

«... Για να μην πείτε (τότε) κατά την Ημέρα της Κρίσης, 'Στ' αλήθεια, αυτό το αγνοούσαμε.'»

[Κοράνιο 7:172]

Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να ισχυριστούμε εκείνη την ημέρα ότι αγνοούσαμε πως ο Αλλάχ ήταν ο

Θεός μας και ότι κανείς δεν μας είπε πως έπρεπε να λατρεύουμε μόνο τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ συνέχισε για να παραθέσει περαιτέρω εξήγηση:

﴿ **Η να πείτε: Στ' αλήθεια οι γονείς μας -πριν από εμάς- συνεταίριζαν (ψεύτικους θεούς στη λατρεία με τον Αλλάχ, διαπράττοντας Σιρκ, δηλ. πολυθεϊσμό) και εμείς ήμασταν οι απόγονοί τους-μετά από αυτούς- Θα μας καταστρέψεις, λοιπόν, για ό,τι έκαναν οι ακυρωτές (αυτοί που ακύρωσαν τα καλά έργα τους, επειδή διέπρατταν Σιρκ); ﴾**

[Κοράνιο 7:173]

Έτσι, κάθε παιδί γεννιέται με μια φυσική πίστη στο Θεό και μια εξ'εμφύτου τάση να λατρεύει Αυτόν μόνο. Αυτή η εξ'εμφύτου πίστη και τάση ονομάζεται στα Αραβικά ``Φίτρα.``

Ο Προφήτης Μωχάμεντ ανέφερε ότι ο Αλλάχ είπε, ``**Δημιούργησα τους δούλους Μου στη σωστή θρησκεία, αλλά οι σατανάδες τούς έκαναν να παραστρατήσουν.**`` Ο Προφήτης επίσης είπε, ``**Κάθε**

παιδί γεννιέται στην κατάσταση της Φίτρα. Κατόπιν, οι γονείς του το κάνουν Εβραίο, Χριστιανό ή οπαδό του Ζωροαστρισμού.'' Αν το παιδί το άφηναν μόνο του, θα μπορούσε να λατρεύει το Θεό με τον δικό του τρόπο, αλλά όλα τα παιδιά επηρεάζονται από το περιβάλλον. Έτσι, όπως το παιδί υπακούει στους φυσικούς νόμους, τους οποίους ο Αλλάχ επέβαλε στη φύση, με τον ίδιο τρόπο και η ψυχή του υπακούει από τη φύση της στο γεγονός ότι ο Αλλάχ είναι ο Θεός και Δημιουργός του. Αλλά, αν οι γονείς του προσπαθήσουν να το κάνουν να ακολουθήσει διαφορετικό μονοπάτι, το παιδί δεν είναι αρκετά δυνατό στα πρώτα στάδια της ζωής του, ώστε να αντισταθεί ή να αντιταχθεί στην βούληση των γονέων του.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, η θρησκεία την οποία το παιδί ακολουθεί, προέρχεται από τη συνήθεια και την ανατροφή του και ο Θεός δεν το κάνει υπόλογο, ούτε το τιμωρεί για τη θρησκεία του έως ένα ορισμένο στάδιο της ζωής του.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Καθ'όλη τη διάρκεια της ζωής των ανθρώπων, από την παιδική ηλικία έως την ώρα που πεθαίνουν, σημεία του ενός και μοναδικού Θεού εμφανίζονται σε αυτούς σε όλες τις περιοχές της γης και στις ίδιες τις ψυχές των, εως ότου διευκρινισθεί ότι υπάρχει μόνο ένας αληθινός Θεός (ο Αλλάχ).

Ο Θεός λέει στο Κοράνιο:

«Θα τους δείξουμε τα Σημεία Μας, στον ορίζοντα και στους ίδιους τους εαυτούς τους-μέχρις ότου φανερωθεί σε αυτούς- ότι αυτό (το Κοράνιο) είναι η αλήθεια.»

[Κοράνιο 41:53]

Τα κατωτέρω είναι ένα παράδειγμα του Θεού που αποκάλυψε μέσω ενός σημείου σε έναν άνθρωπο το λάθος της ειδωλολατρίας. Στη Νοτιοανατολική περιοχή της ζούγκλας του Αμαζονίου στη Βραζιλία, στη Νότιο Αμερική, μια πρωτόγονη φυλή έκτισε μια καλύβα για να φιλοξενηθεί εκεί το είδωλο Σκουάτς, που αντιπροσώπευε τον ανώτατο Θεό όλης της δημιουργίας.

Την επόμενη ημέρα ένας νέος άνδρας μπήκε στην καλύβα για να αποτίσει φόρο τιμής στο Θεό και καθώς ήταν σε στάση γονυκλισίας, μπροστά σε ό,τι είχε διδαχθεί ότι ήταν ο Δημιουργός και Υποστηρικτής του, ένα γέρικο ψωριασμένο σκυλί γεμάτο ψύλλους ξεγλίστρησε μέσα στην καλύβα. Ο νέος άνδρας σήκωσε αμέσως τα μάτια του για να δει το σκύλο να σηκώνει το πίσω πόδι του και να ουρεί επί του ειδώλου.

Εξοργισμένος, ο νέος έδιωξε τον σκύλο έξω από τον ναό, αλλά όταν η οργή του κόπασε φαντάστηκε ότι το είδωλο δε θα μπορούσε να είναι ο Κύριος της Υψηλίου. Ο Θεός πρέπει να είναι αλλού, συμπέρανε. Όσο παράξενο κι αν φαίνεται, το ότι ο σκύλος ούρησε επί του ειδώλου ήταν ένα σημείο από το Θεό για αυτόν τον νέο άνδρα. Αυτό το σημείο περιείχε το θείο μήνυμα ότι αυτό που λάτρευε ήταν ψεύτικο. Τον απελευθέρωσε από τη δουλεία του ότι ακολουθούσε την παραδοσιακή διδαχή της λατρείας ενός ψεύτικου θεού.

Ως αποτέλεσμα, εδόθη σε αυτόν τον άνθρωπο μια επιλογή: είτε να ψάξει τον αληθινό Θεό είτε να συνεχίσει στο σφάλμα των επιλογών του.

Ο Αλλάχ αναφέρει την αναζήτηση του προφήτη Αβραάμ για τον Θεό σαν παράδειγμα του πώς εκείνοι που ακολουθούν τα σημεία Του θα είναι σωστά καθοδηγημένοι.

❖ **Και έτσι δείξαμε στον Αβραάμ τη Βασιλεία των ουρανών και της γης για να γίνει ένας από αυτούς που πιστεύουν με βεβαιότητα. ~ Όταν τον σκέπασε η νύχτα, είδε ένα αστέρι και είπε: 'Αυτό είναι ο κύριός μου.'** Όταν όμως έδυσε είπε: 'Δεν αγαπώ αυτούς (τους θεούς) που δύνουν' ~ Και όταν είδε το φεγγάρι να ανεβαίνει, είπε: 'Αυτό είναι ο κύριός μου.' Όταν όμως (το φεγγάρι) έδυσε, είπε: 'Αν δεν με καθοδηγήσει ο Κύριός μου, θα βρεθώ σίγουρα μαζί με τους παραστρατημένους.' ~ Όταν είδε τον ήλιο να ανατέλλει, είπε: 'Αυτός είναι ο κύριός μου, είναι μεγαλύτερος (απ' όλα).' Όταν όμως (ο ήλιος) έδυσε, είπε: 'Ω λαέ μου! Είμαι αθώος από ό'τι συνεταιρίζετε

(με τον Αλλάχ). ~ Έστρεψα το πρόσωπό μου προς Αυτόν, ο Οποίος έπλασε τους ουρανούς και τη γη, αποκλίνοντας από την πλάνη και στρεφόμενος προς την αληθινή θρησκεία και δεν είμαι από αυτούς που συνεταιρίζουν (άλλους με τον Αλλάχ). ❧

[Κοράνιο 6:75-79]

Όπως προαναφέραμε, οι προφήτες εστάλησαν σε κάθε έθνος και φυλή για να υποστηρίξουν τη φυσική πίστη του ανθρώπου στο Θεό και την εξ'εμφύτου τάση του να Τον λατρεύει, καθώς και για να ενδυναμώσουν τη θεϊκή αλήθεια στα καθημερινά σημεία που αποκαλύπτονται από το Θεό. Αν και πολλά από τα διδάγματα των προφητών διαστρεβλώθηκαν, μέρη αυτών, τα οποία αποκαλύπτουν τα εμπνευσμένα από το Θεό μηνύματά των, παρέμειναν αμόλυντα και λειτούργησαν ως καθοδήγηση για το ανθρώπινο γένος στην επιλογή μεταξύ σωστού και λάθους.

Η επιρροή των εμπνευσμένων μηνυμάτων που εστάλησαν από το Θεό ανά τους αιώνες, φαίνεται στις ``Δέκα Εντολές'', στην Τορά του Ιουδαϊσμού, οι οποίες

κατόπιν υιοθετήθηκαν στα διδάγματα του Χριστιανισμού, καθώς και στην ύπαρξη των νόμων κατά της δολοφονίας, της κλοπής και της μοιχείας στις πλείστες των κοινωνιών σε όλον τον αρχαίο και σύγχρονο κόσμο.

Ως αποτέλεσμα των σημείων του Θεού στο ανθρώπινο γένος ανά τους αιώνες, σε συνδυασμό με την αποκάλυψη Του, μέσω των προφητών Του, εδόθη μια ευκαιρία σε όλο το ανθρώπινο γένος να αναγνωρίσει τον μόνο και μοναδικό Θεό.

Επομένως, κάθε ψυχή θα είναι υπόλογη για την πίστη της στο Θεό και για την αποδοχή της αληθινής θρησκείας του Θεού, δηλαδή του Ισλάμ, το οποίο σημαίνει πλήρη παράδοση στην θέληση του Αλλάχ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η προαναφερθείσα παρουσίαση επέδειξε ότι το όνομα της θρησκείας του Ισλάμ εκφράζει την πλέον βασική αρχή του Ισλάμ, την παράδοση στο Θεό και ότι

το όνομα ``Ισλάμ`` επιλέχθηκε όχι από τον άνθρωπο, αλλά από το Θεό, σύμφωνα με τις ιερές γραφές του Ισλάμ.

Επίσης επεδείχθη ότι το Ισλάμ μόνο του διδάσκει τη μοναδικότητα του Θεού και των Ιδιοτήτων Του και επιβάλλει τη λατρεία μόνο του Θεού χωρίς μεσάζοντες. Τελικά, χάριν της θεϊκής τάσης που ενσταλάχθηκε στον άνθρωπο για να λατρεύει τον Θεό και των σημείων που αποκαλύφθηκαν από το Θεό ανά τους αιώνες σε κάθε άτομο, Το Ισλάμ μπορεί να επιτευχθεί από κάθε άνθρωπο, σε όλες τις εποχές.

Εν συντομία, η σημασία της λέξης Ισλάμ (παράδοση στο Θεό), η θεμελιώδης η ομολογία της μοναδικότητας του Θεού και η προσιτότητα του Ισλάμ σε όλη την ανθρωπότητα, σε όλες τις εποχές, υποστηρίζει πειστικά τον ισχυρισμό του Ισλάμ, ότι από την αρχή της ιστορίας σε οποιαδήποτε γλώσσα κι αν εκφράσθηκε, μόνο το Ισλάμ ήταν και θα είναι η αληθινή θρησκεία του Θεού.

Καταλήγοντας, παρακαλούμε τον Αλλάχ, τον Ύψιστο, να μας κρατήσει στο σωστό μονοπάτι στο

οποίο Εκείνος μας καθοδήγησε και να μας απονεύμει τις Ευλογίες και το Έλεός Του, γιατί Αυτός είναι πράγματι ο Παντελεήμων. Δόξα να έχει ο Αλλάχ, ο Κύριος της Οικουμένης και Ειρήνη και Ευλογίες στον Προφήτη Μωχάμεντ και σε όλους τους προφήτες του Θεού και τους ενάρετους αυτών οπαδούς.